

РЕШЕНИЕ

№ 2570

гр. София, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8955** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуален кодекс (АПК), във вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Производството е образувано по искова молба на И. К. Л., с която се иска осъждане на Столична община да заплати сумата в размер на 14 500,64 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в загубата на правото на собственост на реална част с площ 242 кв. м. от собствения му поземлен имот с идентификатор № 68134.1937.572, чрез придаването на част към съседния имот с идентификатор № 68134.1937.1011, което е причинено от незаконосъобразно бездействие по произнася по преписка, образувано по заявление вх. № СТ -94-И-222/97 от 30.11.2001 г., с което е поискано правилното попълване на имотните граници между имот № 572 и № 1011 в кв. 208А, както и сумата в размер на 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се болки, притеснения и стрес от действията на ответника, които са претърпени от датата на депозиране на заявлението и продължават към настоящия момент.

В исковата молба и уточненията към нея се посочва, че ищецът е подал до район „В.“ при Столична община заявление вх. № СТ - 94-И-222/97 от 30.11.2001 г., с което е поискано правилното попълване на имотните граници между собствения му имот № 68134.1937.572 и съседния имот № 68134.1937.1011, което имало значение за предвижданията на подробния план. Излагат се съображения, че административният орган е бездействал, тъй като не е довършено производството, а това е довело до

придаване на 242 кв. м. от неговия имот към съседния имот. Впоследствие това обстоятелство се е отразило на изхода по гражданско дело в. гр. д. № 4393/2004 г. по описа на СГС. Счита, че с придаване на посочената реална част са претърпени имуществени вреди в размер на 14 500,64 лева. Посочва се, че в резултат на незаконосъобразното бездействие на органа е търпял неимуществени вреди, изразяващи се болки, притеснения и стрес, които продължават и към настоящия момент.

Ответната страна - Столична община е подала отговор на исковата молба, с който оспорва основателността на исковите претенции. Счита, че грешното отразяване в кадастралния план и регистър на границите на един недвижим имот не води до промяна на правото на собственост върху грешно заснетата част от имота, защото кадастралната карта няма вещно – прехвърлително действие. В тази връзка се пояснява, че действията, респ. бездействията на органа в производство по отстраняване на грешки и непълноти в кадастралния план и регистър не се отразява на правото на собственост на ищеца. Прави се възражение за погасяване по давност на вземанията.

Представител на Софийска градска прокуратурата изразява становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не се спори, а и от приложените нотариални актове, протокол от съдебно заседание по делбено производство и удостоверения за наследници се установява, че ищецът е собственик на имот с идентификатор № 68134.1937.572 по КККР (УПИ III – 572 от кв. 8а по плана на м. „Г. глава“ [населено място]).

Представен е констативен протокол от 16.06.1983 г., в който е отразено, че границите на УПИ III – 572 не са нанесени правилно в плана на кв. 208а по плана на местност „Г. глава“ [населено място].

Приложен е констативен протокол от 15.03.1996 г. и скица към него, според които границата между съседните УПИ III – 572 и УПИ IV-1011 не е нанесена вярно в плана на кв. 208а по плана на местност „Г. глава“ [населено място]. В тази връзка е съставена скица рег. № СТ-94-II-52 от 15.03.1996 г., съдържаща проект за поправка на границата между описаните два имота.

Последвало е издаване на Заповед № РД-50-84 от 10.04.1997 г. на кмета на район „В.“ към Столична община, с която е одобрен проект на поправка на кадастрална основа на имоти УПИ III – 572 и УПИ IV-1011, в кв. 208а по плана на местност „Г. глава“ [населено място]. В тази връзка горепосочената скица – проект е одобрена, за което в вписана заповедта.

По делото са приложени писма на Държавна инспекция за териториалноустройствен и строителен контрол (ДИТСК), с които е наредено на кмета на район „В.“ да проведе повторно процедурата по чл. 32, ал. , т. 2 З., касаеща отстраняване на грешка в кадастрални план за УПИ III – 572 и УПИ IV-1011, тъй като в впоследствие е одобрен цялостен застроителен и регулационен план (ЗРП) на м. Г. глава“, в който не е отстранена обсъжданата грешка в кадастралния план.

Приложена е молба вх. № 94-И-616 от 16.11.2006 г. на И. Л., с която от кмета на район „В.“ към Столична община се иска правилното отразяване на имотните граници между собствения му имот № 68134.1937.572 (УПИ III – 572) и съседния имот №

68134.1937.1011 (УПИ IV-1011).

По делото не е приложено заявление вх. № СТ - 94-И-222/97 от 30.11.2001 г., с което ищецът твърди, че е поискал правилното попълване на имотните граници между собствения му имот № 68134.1937.572 и съседния имот № 68134.1937.1011. Въпреки неговата липса, съдът приема, че е действително е подадено такова заявление с обсъжданото съдържание, тъй като ответната страна не отрича неговото депозиране, а и има данни, че този документ е „изгубен“ от общинската администрация. В този смисъл е налице повторно искане за отстраняване на грешка в регулационния план и кадастралната карта, касаеща границата между УПИ III – 572 и УПИ IV-1011, кв. 208а (сегашен кв. 8а) по плана на м. „Г. глава“, [населено място], като по първото искане е издадена Заповед № РД-50-84 от 10.04.1997 г. на кмета на район „В.“ към Столична община.

По делото е приложено влязло в сила решение от 04.01.2007 г. по в. гр. д. № 4393 по описа за 2004 г. на Софийски градски съд (същото не е в цялост, тъй като липсват страници от него и не е представена скицата, която е неразделна част от него). Въпреки това става ясно, че И. К. Л. е осъден да предаде на трети лица, неучастващи по делото, владението на реална част от УПИ IV-1011, кв. 208а, „Г. глава“, [населено място], която е с площ от 440 кв. м. (по настоящото дело не се спори, че тази площ е съседна с имота на ищеца по настоящото дело). От мотивите на решението става ясно, че е проведен косвен контрол на Заповед № РД-50-84 от 10.04.1997 г., като съдът е приел, че същата представлява нищожен административен акт, тъй като органът не се е съобразил с наличието на съществуващ спор за материално право.

Следва да се отбележи, че от уточнителната молба на ищеца се налага извод, че претендираното обезщетение за имуществени вреди се отнася за загубата на правото на собственост на реална част с площ 242 кв. м., която е част от 440 кв. м, за което е постановено решение от 04.01.2007 г. по в. гр. д. № 4393 по описа за 2004 г. на СГС.

По делото е разпитана свидетелката Л. Б. – Л., които съдът, преценявайки по реда на чл. 172 ГПК, вр. чл. 144 АПК, им дава вяра, тъй като са последователни и непротиворечиви. От същите става ясно, че на И. Л. се е отразило психически въведа във владение (на реалната част от 440 кв. м.). Същият се променил и не споделял нищо със семейството си, като се наложило да пие лекарства, за да чувства добре.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Предявени са иски с правна квалификация чл. 1 ЗОДОВ, вр. чл. 203, ал. 1 АПК.

Съгласно чл. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове.

Фактическият състав за ангажиране на отговорността по чл. 1 ЗОДОВ включва следните кумулативно дадени предпоставки: незаконосъобразно бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; наличие на сочените имуществени и неимуществени вреди; причинна връзка между бездействието и настъпилия вредоносен резултат. Доказателствената тежест за установяване наличието на всичките предпоставки се носи от ищеца, търсец присъждане на обезщетение за претърпени вреди.

В настоящия случай ищецът поддържа, че бездействието се изразява в това, че

органът не е отстранил по реда на чл. 32, ал. 1, т. 2 З. (отм.) грешка в регулационния план и кадастралния план, отнасящ се за границата между собствения му имот № 68134.1937.572 (УПИ III – 572) и съседния имот № 68134.1937.1011 (УПИ IV-1011).

Съгласно чл. 32, ал. 1, т. 2 З. влезли в сила застроителни и регулационни планове, планове по вертикалното планиране, кварталнозастроителни и силуетни планове могат да се изменят, когато кадастралният план съдържа съществени непълноти или грешки, които имат значение за предвижданията по подробния план. Ако непълнотите или грешките нямат значение за съответните предвиждания, допълва се, съответно се поправя само кадастралният план. Когато непълнотите или грешките в кадастралния план са свързани със спор за имуществено право, спорът се решава предварително по съдебен ред.

Според чл. 33, ал. 1 З. при изменение на дворищнорегулационен план на основанията, посочени в т. 2, 4 или 5 от ал. 1 на чл. 32 З., новият план се създава въз основа на първоначалното (преди регулацията) положение на недвижимите имоти. Ако от деня на заемане на придадените имоти по законния ред е изтекъл 10 - годишен срок, парцелните граници се приемат за имотни граници.

Условие за поправка на грешка в кадастралния план, водещо до изменение на дворищнорегулационния план, е липсата на спор за имуществено право (в случая спор за правото на собственост върху реална част от 440 кв. м.). По делото се установи, че е налице такъв спор, който е приключил с постановяване на влязъл в сила съдебен акт - решение от 04.01.2007 г. по в. гр. д. № 4393 по описа за 2004 г. на Софийски градски съд. Наличието на висящ спор представлява пречка за административния орган да предприеме действия по реда на чл. 32, ал. 1, т. 2 З., т. е. не се касае за незаконосъобразно бездействие от страна на органа. Нещо повече органът е длъжен да се съобрази със съдебния акт, т. е. изходът от административното производство е поставен в зависимост от изхода на гражданския спор. Това налага извод, че ответната страна не е бездействала незаконосъобразно, поради което не е налице първата предпоставка от фактическия състав за ангажиране на отговорността на ответника.

Като допълнение е необходимо да се отбележи, че органът се е произнесъл с акт, който е позитивен за ищеца (Заповед № РД-50-84 от 10.04.1997 г. на кмета на район „В.“ към Столична община), като впоследствие е поискано повторно издаване на същия акт, но вече съобразен с новия одобрен застроителен и регулационен план (ЗРП). Гражданският съд е извършил косвен контрол на този акт и отказал да зачете действието му, приемайки го за нищожен. В този смисъл ревандикационният иск за реалната част от имота с площ 440 кв. м., предявен срещу И. Л., е уважен (впоследствие последвал въвод) не заради липсата на акт за поправка на грешка на кадастралния план. Такъв резултат би бил същият и при повторно издаване на акт за поправка на грешка в кадастралния план, защото се касае за същата грешка, като разликата се отнася единствено за новия ЗРП. В този смисъл отричането на правото на собственост на И. Л. върху спорната реална част от 440 кв. м. (в която са включени 242 кв.м., за които се претендира обезщетение) и последвали я въвод от решението на СГС, е резултат от собствените му процесуални действия при състезателния характер на гражданския процес (всяка страна следва да се установи фактите, водещи до притежаването на съответното право), а не от действията/бездействията на органа, неучастващ в обсъждания процес. Необходимо е да се отбележи, че нормите на чл. 32, ал. 2, т. 2 и чл. 33, ал. 1 З. не са свързани единствено с установяване на грешка в кадастралната карта, а изискват установяването на допълнителни предпоставки.

Кадастърът отразява правото на собственост, а не го създава, поради което И. Л. е имал възможност пред гражданския съд да установи допълнителните предпоставки, свързани с правото на собственост върху процесните 440 кв. м. (в която са включени 242 кв.м., за които се претендира обезщетение).

Горното налага извод, че ответната страна не е бездействала незаконосъобразно, поради което не е налице първата предпоставка от фактическия състав за ангажиране на отговорността на ответника.

С оглед изхода на делото в полза на ответника следва да се присъдят направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно 100 лева.

По изложените съображения, Административен съд София – град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените искове от И. К. Л., ЕГН [ЕГН], с които се иска осъждане на Столична община да заплати сумата в размер на 14 500,64 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в загубата на правото на собственост на реална част с площ 242 кв. м. от собствения му поземлен имот с идентификатор № 68134.1937.572, чрез придаването на част към съседния имот с идентификатор № 68134.1937.1011, което е причинено от незаконосъобразно бездействие по произнася по преписка, образувано по заявление вх. № СТ -94-И-222/97 от 30.11.2001 г., с което е поискано правилното попълване на имотните граници между имот № 572 и № 1011 в кв. 208А, както и сумата в размер на 10 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се болки, притеснения и стрес от действията на ответника, които са претърпени от датата на депозиране на заявлението и продължават към настоящия момент.

ОСЪЖДА И. К. Л., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: